

det Samme som Ansættelse ved Constitution, som afløses af fast Ansættelse, men denne sidste Form er ikke bleven taget, fordi kongelig Undværelse med Hensyn til disse Embeder ikke længer fandt Sted. Det hedder fremdeles i Betænkningen fra Facultetet, „at denne Clausul ikke kan have den Virkning, at de saaledes antagne Embedsmænds Tjenestetid ikke kommer i Betragtning ved Pensionsberegningen.“ — Altsaa det er virkelig Noget, der fortjener at udhæves, at naaget Forholdet er saaledes, som anført, saa finder det juridiske Facultet, der dog maa antages at have noget Begreb om, hvorledes Love skulle fortolkes, at det ikke kan komme i Betragtning.

A. Sage: Jeg troer dog egentlig, at den „sære Sammenblanding“ fandt Sted fra den ærede Ordførers Side. Jeg yttrede udtrykkelig, at, hvorledes det end maatte have sig med Retten for de nuværende Embedsmænd, saa var det idetmindste for mig af meest Bigtighed, hvorledes vi skulle bære os ad for Fremtiden, saa at, selv om Retten maatte mangle de nuværende, saa vilde Thinget muligviis gjøre, hvad billigt var. Jeg skal slet ikke gaae ind paa det juridiske Retsspørgsmaal, jeg refererer kun, at det juridiske Facultet ikke har erklæret noget Bestemt, men blot sagt, at de Paagjældende kunne have Ret til Pension; jeg fortolker dette saaledes, som om de ærede Professorer have villet sige: de Paagjældende have en meget god Sag for Domstolene. Dernæst sagde jeg uden at sammenblende de Folk, hvorom der her er Tale, med de Øvrige, hvorom der senere tales i det afgivne Responsum, og som ere antagne paa Opfyldelse, at de samme Professorer havde benyttet Leiligheden til paa en dadlende Maade mod Universitetsdirectionen — saaledes læser jeg det. — at gjøre opmærksom paa, at der er antaget Bestillingsmænd paa Opfyldelse. Naar den ærede Ordfører siger, at de erklære, at vedkommende Autoritet da alligevel ikke vilde afskedige saadanne gamle Bestillingsmænd, uden at give Understøttelse eller Pension, saa er det ogsaa en Sammenblanding med, hvad jeg før sagde; thi jeg udhævede udtrykkelig, at naar man har antaget en

Mand paa Opfyldelse og fundet, at han efter nogen Tids Forløb ikke i Duellighed eller Fuld svarer til det, man forlanger, saa kan man afskedige ham; — men bliver en Mand gammel i sin Tjeneste, naaget man har antaget ham paa Opfyldelse, saa er det et Bevis paa hans Brugbarhed, og saa troer jeg, at saavel Private som de offentlige Anstalter i Reglen, saavidt det stager i deres Magt, ville give en saadan Mand Understøttelse, naar han ikke kan tjene længere. Det forekommer mig altsaa, at jeg har holdt Spørgsmaalene om Retten og om Billigheden uden mindste Sammenblanding temmelig reent.

C. C. Møller: Jeg skal blot tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (L. C. Larsen) har udtalt om den botaniske Haves Flytning, et Spørgsmaal, som oftere er blevet fremhævet i den senere Tid. Jeg skal i den Anledning dog gjøre den ærede Rigsdagsmand, hvem denne Haves Flytning synes at ligge meget paa Hjerte, opmærksom paa, at man her maa gaae frem med stor Forsomhed. Naar man betragter Beliggenheden af den botaniske Have, vil man finde, at den ganske ligner et Drivhuus, og det vil ikke være let at flytte de mangfoldige sjældne Planter, som findes der, og som ere opstavede med stor Omhu, ud paa et Terrain, hvor de aldeles ville være udsatte for Vind og Veir; det er ganske vist, at mangfoldige af disse exotiske Træer og Planter, som findes ikke alene i Drivhusene, men tildeels ogsaa paa frit Land, meget vanskeligt ville kunne flyttes ud paa fri Mark, navnlig paa det Terrain som det, der for Øieblikket er ved den nye Skole. Jeg tør derfor bede saavel den ærede Rigsdagsmand, som alle dem, der drive paa denne hurtige Flytning, vel at overveie dette og at høre de Paagjældende; thi saa troer jeg, at de ville have stor Betænkning ved, at der skeer en uebløffelig Flytning.

Riis og Underviisningsministeren: Jeg skal ikke komme tilbage paa de 77 §., uden forsaavidt jeg blot skal gjøre den ene Bemærkning, at hvis jeg ikke ganske har